

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Інституту олійних культур Національної академії аграрних наук України про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 1 частини шостої статті 19, підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
31 січня 2024 року
№ 17-1(II)/2024

Справа № 3-220/2023(408/23)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Мойсик Володимир Романович (доповідач),

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Інституту олійних культур Національної академії аграрних наук України про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 1 частини шостої статті 19, підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Інститут олійних культур Національної академії аграрних наук України (далі – Інститут) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням

перевірити на відповідність частинам першій, третій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 55, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини шостої статті 19, підпункти „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 1 частини шостої статті 19 Кодексу для цілей Кодексу малозначними справами є справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

За пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики (підпункт „а“); справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу (підпункт „в“).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У грудні 2018 року з посади молодшого наукового співробітника сектору імунітету та захисту рослин відділу селекції Інституту звільнено Краснокутську Ю.В. За її позовом Верховний Суд постановою від 3 травня 2022 року визнав протиправним та скасував наказ Інституту в частині звільнення Краснокутської Ю.В. із зазначеної посади. Краснокутську Ю.В. поновлено на роботі в Інституті згідно з наказом від 27 травня 2022 року та виплачено середній заробіток за час вимушеного прогулу за період із 14 грудня 2018 року (дня звільнення) до 11 січня 2019 року (дня звернення до суду з позовом).

У червні 2022 року Краснокутська Ю.В. звернулася до суду з позовом до Інституту про стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу за період із дня звільнення до дня поновлення на роботі з урахуванням стягнутих судом касаційної інстанції сум коштів.

Запорізький районний суд Запорізької області рішенням від 1 травня 2023 року, яке Запорізький апеляційний суд постановою від 30 серпня 2023 року залишив без зміни, частково задовольнив позов Краснокутської Ю.В. Інститут та Шевченко І.А., який був директором Інституту на момент звільнення Краснокутської Ю.В. та третьою особою в зазначеній справі, яка не заявляла самостійних вимог щодо предмета спору, оскаржили вказані судові рішення в касаційному порядку.

Верховний Суд ухвалою від 16 жовтня 2023 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційними скаргами Інституту та Шевченка І.А., зазначивши, що справа є малозначною, тому ухвалені в ній судові рішення не підлягають касаційному оскарженню.

Інститут твердить, що внаслідок застосування судом касаційної інстанції оспорюваних приписів Кодексу порушено його право на судовий захист та здійснено дискримінацію у сфері правосуддя.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі приписи) суперечить Конституції України; до суб'єктів права на конституційну скаргу не належать юридичні особи публічного права (частина перша статті 56); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Згідно з частиною другою статті 81 Цивільного кодексу України „юридичні особи, залежно від порядку їх створення, поділяються на юридичних осіб приватного права та юридичних осіб публічного права“ (абзац перший); „юридична особа публічного права створюється розпорядчим актом Президента

України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування“ (абзац третій).

Інститут є державною, бюджетною, неприбутковою, науковою установою, що створена Державним агропромисловим комітетом СРСР у 1989 році відповідно до постанови від 11 січня 1989 року № 4 на базі Української дослідної станції олійних культур НВО „Олійні культури“, створеної Державним комітетом Ради міністрів СРСР з науки і техніки відповідно до постанови від 27 вересня 1977 року № 154; діюче найменування Інституту визначено наказом Національної академії аграрних наук України „Про найменування установ, підприємств та організацій Національної академії аграрних наук України“ від 7 вересня 2010 року № 69; Інститут перебуває у віданні Національної академії аграрних наук України як органу управління державним майном (пункти 1, 4, 5 розділу I „Загальні положення“ Статуту Інституту).

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої статті 56, абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Інституту олійних культур Національної академії аграрних наук України про відповідність Конституції України

(конституційність) пункту 1 частини шостої статті 19, підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**